

РЕШЕНИЕ

№ 292

гр. Велико Търново, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на
единадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Солакова

Членове: Йордан Воденичаров
Ирена Колева

при участието на секретаря АНИТА ЛЮБ. БИЖЕВА
като разгледа докладваното от Ивелина Солакова Въззивно гражданско дело
№ 20224100500102 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съобрази:

Производството по делото е образувано въз основа на подадена от „Я“ЕООД гр. С.З въззивна жалба против Решение № 1336/30.11.2021г. , постановено по гр.д. № 1064/2021г. по описа на ВТРС ,с което е отхвърлен предявеният иск с правно основание чл. 323 от ТЗ, вр. с чл. 86 от ЗЗД от "Я" ЕООД с ЕИК... , седалище и адрес на управление гр.С.З, ул."С.В" № ... срещу ЕТ "С . Г.С" с ЕИК ..., седалище и адрес на управление с.С, община П.Т, ул"..." за заплащане на сумата от 6148,20 / шест хиляди сто четиридесет и осем лева и 20 ст./ главница, представляваща разликата между цената по разваления договор за продажба и сключената заместваща сделка , ведно със законна лихва от подаване на исковата молба -6.04.2021 г. до окончателното изплащане, като неоснователен и недоказан.

В жалбата се навеждат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, както следва :

-Безспорно по делото е установено изпълнението на всички задължения по договора за търговска продажба от страна на жалбоподателя. Представеното кредитно известие с посочено основание „ненатоварено количество“ означавало, че стоката не е натоварена, макар и от страна на жалбоподателя да са били изпълнени всички задължения по получаване на търсимата престация а именно изпращането на превоз за нейното натоварване. Съдът не е ценил стореното от ответника признание в отговора на исковата молба, че процесният договор е развален от купувача. Според жалбоподателя без значение е как страните квалифицират дадено изявление- разваляне или

прекръпяване на договор, тъй като важни са юридическите факти, които обуславят неговото настъпване. След като е налице изискването за форма на изявлението за разваляне и е установено изпълнение от страна на жалбоподателя, в тежест на ответника е било да установи, че процесният договор е развален по взаимно съгласие. При липса на установено съгласие за прекръпяване на договора, следва да се приеме, че договорът е развален и разпоредбата на чл. 323 от ТЗ е приложима. Отправя се искане до съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното първоинстанционно решение и да уважи предявените искове.

В постъпил в законоустановения срок отговор на въззивната жалба ответникът по същата заема становище за нейната неоснователност. Сочи, че не споделя твърденията на жалбоподателя, че издаденото от ответника кредитно известие съдържа неизгоден за него факт. Оспорва и твърдението за наличието на признание от страна на ответника, че договорът е развален от купувача. Навежда подробни доводи по оплакванията във въззивната жалба. Моли съда да потвърди обжалваното решение.

Великотърновският Окръжен съд, в качеството си на въззивна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата оплаквания, отговора на ответника и като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, от легитимирана страна, против обжалваем съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Преценявайки обжалваното решение по реда на чл.271, ал.1, изречение първо, предложения първо и второ от ГПК и съобразявайки се с правомощията си, визирани в чл.269, ал.1, изречение първо от ГПК, въззивният съд констатира, че решението е валидно и допустимо.

Относно валидността.

Постановено е от надлежен орган, функциониращ в надлежен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, в писмена форма и е подписано, като волята на съда е изразена по начин, който позволява да се изведе нейното съдържание.

Относно допустимостта.

Решението отговаря на изискванията, при които делото може да се реши по същество и съдът се е произнесъл по спорното право, така, както е въведено с исковата молба.

Преценявайки обжалваното решение по реда на чл.271, ал.1, изречение първо, предложение трето от ГПК и съобразявайки се с правомощията си, визирани в чл.269, ал.1, изречение второ от ГПК, въззивният съд счита решението за правилно. Съображенията за този извод са следните:

С исковата си молба "Я" ЕООД, гр.С.З твърди, че на 06.10.2020 г. между него и ответника е сключен договор за търговска продажба на пшеница с предмет 340 тона пшеница, при цена от 350 лева за тон, или общо в размер на 119 000 лева. Твърди, че платил сумата от 70000 лева на 07.10.2020 г. по банков път, а на 08.10.2020 г. заплатил остатък от 49 000

лева. На 08.10.2020 г. получил количество пшеница от 32,59 метрични тона, като останалото количество е следвало да се натовари на другия ден. Твърди, че на 09.10.2020 г. продавачът го уведомил по телефона, че очаква изкупната цена на пшеницата да се покачи, поради което разваля договора по отношение на останалото ненатоварено количество пшеница от 307,41 метрични тона. Според ищеца изявлението за разваляне на договора е материализирано в кредитно известие от същата дата, като сумата от 107593,50 лева му е възстановена на същия ден. Ищецът навежда твърдение, че на 15.10.2020 г. е сключил заместваща сделка за 400 метрични тона пшеница на стойност по 370 лева за тон, поради което за него е възникнало правото да претендира разликата в цената по отпадналия договор и заместващата сделка, възлизаща на 6148,20 лева. В тази връзка се отправя молба до съда да осъди ответника да заплати на ищеца посочената сума, ведно със законна лихва от подаване на иска до окончателното изплащане.

В постъпил в законоустановения срок отговор на исковата молба ответникът ЕТ "С . Г.С", с. Страхилово, заема становище за неоснователност на предявения иск. Не оспорва наличието на сключен договор за търговска продажба от 06.10.2020 г. за продажба на 340 тона пшеница по 350 лева на тон. Твърди, че уговорката била цялата сума от 119000 лева да се заплати на 07.10.2020 г. и в същия ден стоката да бъде натоварена. Плащанията били направени според уговореното, но на 08.10.2020 г. ищецът изпратил само един камион за товарене, като заявил, че остатъкът от 307,41 тона ще получи по-късно. Ответникът отрича да е развалял договора на 09.10.2020 г. и твърди, че ищецът на същия ден го уведомил по телефона, че е намерил пшеница на по-ниска цена, като поискал по-голямо количество стока срещу вече платената цена. След като ответникът не се съгласил, ищецът заявил, че разваля договора и поискал да му бъдат върнати парите. Понеже част от стоката не била получена от ищеца, ответникът върнал платената цена за неполученото количество. Според него договорът реално е прекратен поради взаимно съгласие на страните.

Фактическата обстановка по делото е правилно и всестранно изяснена от първоинстанционния съд, като същият е съобразил всички събрани по делото доказателства и е достигнал до правилни изводи относно това какви факти се установяват с тях. По тези причини настоящата инстанция възприема изцяло така изяснената фактическа обстановка по делото и не намира за нужно да я възпроизвежда.

Предявен е иск с правно основание чл. 323 от ТЗ обективно съединен с иск по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Правните изводи на първоинстанционния съд, формирани въз основа на установената от този съд фактическа обстановка, са правилни. Въззивната инстанция с оглед разпоредбата на чл. 272 от ГПК възприема изцяло мотивите на първоинстанционния съд, които са изчерпателни и са изцяло в съответствие със закона. На основание горепосочения текст въззивният съд препраща към мотивите на първоинстанционния съд относно

неоснователността на двата предявени иска .

По оплакванията в жалбата :

От събраните по делото доказателства е установено по категоричен начин сключването на договор за търговска продажба между страните с предмет пшеница при посочената и от двете страни цена на метричен тон и с за посоченото от двете страни количество. Установено е, че ищецът е изпълнил задължението си за заплащане на цената, както и че част от стоката, предмет на договора , му е била предадена. Установено по категоричен начин е обстоятелството, че ответникът е върнал на ищеца част от цената по сключения договор, като последният не е получил стоката, съответна на така договорената цена.

Исковата претенция намира своето основание в разпоредбата на чл. 323 от ТЗ.

Фактическият състав за възникване на правото на обезщетение по този текст включва наличието на сключен договор за продажба и развалянето му от страната, която търси обезщетение, поради неизпълнение на задължение по договора от насрещната страна по него, както и сключването на заместваща сделка в подходящ срок след развалянето, респективно настъпването на вреди, произтичащи като пряка последица от развалянето на договора.

В случая ищецът претендира вреди, изразяващи се в разликата между цената на неполучената от него стока по договора за продажба с ответника и цената на сключената от него сделка след връщане на част от платеното количество пшеница. За да се приеме, че за ищеца е възникнало правото да получи обезщетението , което претендира, следва да е доказано по делото, че той , като изправна по договора страна, е развалил същия поради неизпълнение от страна на ответника. Събраните по делото доказателства не обосновават такъв извод.

Действително от показанията на свидетелите Н.Йв и К.М се установява, че на 09.10.2020г. ответникът не е предал на ищцовото дружество количество пшеница и е върнал изпратените камиони, управлявани от двамата свидетели- служители при ищеца, без те да бъдат натоварени с пшеница. От показанията на свидетелите не става ясна причината за отказа на ответника да предаде стоката, предмет на процесния договор.

Свидетелят П.Г, който е присъствал при провеждането на телефонен разговор между ответника и представител на ищцовото дружество, установява обстоятелството, че между страните е постигнато съгласие да се върне цената на ненатовареното към момента на разговора количество пшеница. Същото установява с показанията си и свидетелят Й.С, който е присъствал на разговор между ответника и съпругата му относно връщане на платената по процесния договор цена. Показанията на разпитаните по делото свидетели съдът кредитира изцяло, тъй като те не си противоречат взаимно и не са в разрез с представените по делото писмени доказателства, а напротив-кореспондират с тях.

Съвкупният анализ на събраните писмени и гласни доказателства дава основание на съда да приеме, че процесният договор е прекратен по взаимно

съгласие на страните, което от своя страна е довело до връщане на цената на ненатовареното количество пшеница, предмет на договора.

По никакъв начин не може да се сподели тезата на ищеца, че той е развалил договора за продажба, поради това, че ответникът недобросъвестно е отказал да изпълни задължението си за предаване на процесното количество пшеница. Посоченото в кредитното известие за връщане на цената по договора основание, не сочи наличието на неизпълнение на договорно задължение от страна на ответника. Липсата на недобросъвестно и виновно поведение у ответника, което да е било основание за разваляне на процесния договор, прави безпредметно изследването на въпроса дали ищецът е отправил изявление до ответника, че разваля договора по реда на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД. Такова изявление, дори да бе отправено, не би довело до възникване на право на обезщетение по смисъла на чл. 323 от ТЗ, тъй като не е доказано, че ответникът е неизправна страна по процесния договор.

Гореизложените фактически и правни констатации на въззивния съд съвпадат изцяло с тези на първоинстанционния съд, което обосновава извода за правилност и законосъобразност на обжалваното първоинстанционно решение. Същото следва да се потвърди изцяло.

При този изход на делото жалбоподателят следва да заплати на ответника по жалба сторените от него разноски по водене на делото пред въззивната инстанция, които възлизат на 640 лв. възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ИЗЦЯЛО Решение № 1336/30.11.2021г. , постановено по гр.д. № 1064/2021г.

ОСЪЖДА "Я" ЕООД с ЕИК... , седалище и адрес на управление гр.С.З, ул."С.В" № ... да заплати на ЕТ "С . Г.С" с ЕИК ..., седалище и адрес на управление с.С, община П.Т, ул"..." сумата от 640 лв.(шестстотин и четиридесет лева) разноски по водене на делото пред въззивната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____